31999R1600

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1600/1999
z dnia 12 lipca 1999 r.
nakładające ostateczne cła antydumpingowe i pobierające ostatecznie cła tymczasowe nałożone na przywóz drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzącego z Indii oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzącego z Republiki Korei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej [2], w szczególności jego art. 24,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

(A) ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Komisja, rozporządzeniem (WE) nr 617/1999 [3] (zwanym dalej „rozporządzeniem tymczasowym") nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej (zwanego dalej „grubym drutem ze stali nierdzewnej" lub „produktem przedmiotowym"), pochodzącego z Indii, i objętego kodem CN ex 7223 00 19.

(2) W tym samym rozporządzeniu zostało wstępnie ustalone, że nie powinno się nakładać cła antydumpingowego na przywóz produktu przedmiotowego pochodzącego z Korei i objętego tym samym postępowaniem ze względu na określone marginesy dumpingu, które były minimalne albo bardzo bliskie minimalnym.

(B) DALSZA PROCEDURA

(3) Na skutek ujawnienia istotnych faktów i ustaleń, na których podstawie postanowiono nałożyć tymczasowe środki na przywóz grubego drutu ze stali nierdzewnej pochodzącego z Indii (zwanych dalej „ujawnieniem"), kilka zainteresowanych stron przedłożyło uwagi w formie pisemnej. Strony, które się o to zwróciły, uzyskały także możliwość wysłuchania.

(4) Komisja kontynuowała poszukiwania i weryfikację wszystkich informacji, które uznała za niezbędne do ostatecznych ustaleń.

(5) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych cłami tymczasowymi. Przyznano im również okres czasu, w czasie którego mogłyby zająć stanowisko w związku z tym ujawnieniem.

(6) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez strony zostały rozpatrzone i, jeżeli uznano to za właściwe, odpowiednio zmieniono tymczasowe ustalenia.

(C) PRODUKT PRZEDMIOTOWY I PRODUKT PODOBNY

(7) Produkt przedmiotowy jest to gruby drut ze stali nierdzewnej, zawierający wagowo 2,5 % lub więcej niklu, inny niż ten zawierający wagowo 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % niklu oraz 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % chromu.

(8) W tymczasowej fazie postępowania ustalono, że istniały rozbieżności w charakterystyce fizycznej i zastosowaniu między drutem ze stali nierdzewnej objętym niniejszym postępowaniem, to jest o średnicy 1 mm lub większej (gruby drut), a drutem ze stali nierdzewnej o średnicy mniejszej niż 1 mm (cienki drut). Z tych powodów okazało się także, że nie istniała, albo istniała jedynie w bardzo ograniczonym stopniu, możliwość wymiennego zastosowania pomiędzy drutem grubym a drutem cienkim. Jednakże w rozporządzeniu tymczasowym stwierdzono również, że kwestia określenia, czy można dokonać wyraźnego rozróżnienia między tymi dwoma produktami, będzie dalej badana, aż do ostatecznego stadium.

(9) Na podstawie dalszych informacji zebranych od zainteresowanych stron ustalono, że drut gruby i drut cienki stanowią dwa różne produkty ze względu na ich odmienną charakterystykę fizyczną i różne zastosowania. Po pierwsze charakterystyka fizyczna, wytrzymałość na rozciąganie, ziarnista struktura i powłoka drutów ze stali nierdzewnej jest inna dla drutów grubych i cienkich. Po drugie, jeżeli chodzi o różne zastosowania tych dwóch produktów, ustalono, że drut gruby stosowany jest w budownictwie do trwalszych zastosowań, takich jak łączniki, produkty do zbrojenia murów, druty do spawania itp. Natomiast drut cienki stosowany jest zasadniczo do zastosowań precyzyjnych, takich jak ekrany i filtry (splatane siatki druciane) posiadające niewielkie otwory służące do filtrowania bardzo drobnych lub małych cząstek (na przykład filtry przeciwpyłowe lub filtry chemiczne), do zastosowań medycznych/chirurgicznych itp.

---

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 905/98 (Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18).
[2] Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1.
[3] Dz.U. L 79 z 24.3.1999, str. 13.

(10) W oparciu o powyższe stwierdzono, że drut cienki i drut gruby stanowią dwa różne produkty, posiadające odmienną charakterystykę fizyczną i zastosowania oraz, iż z punktu widzenia użytkowników drutów ze stali nierdzewnej, nie mogą być one stosowane wymiennie.

(11) W świetle powyższego oraz z powodu nieprzedstawienia przez żadną z zainteresowanych stron argumentów dotyczących tymczasowych ustaleń Komisji w sprawie produktu przedmiotowego, a także rozważań dotyczących produktu podobnego, zostają niniejszym potwierdzone fakty i ustalenia określone w wyszczególnieniach od 7 do 11 rozporządzenia tymczasowego.

(D) **DUMPING**

1. **Korea**

(12) Z tego względu, że żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła argumentów, a postępowanie nie doprowadziło do żadnych odmiennych wniosków, niniejszym potwierdza się tymczasowe ustalenia, określone w wyszczególnieniu 23 lit. b) rozporządzenia tymczasowego, co oznacza, że marginesy dumpingu ustalone dla danych koreańskich producentów wywożących są minimalne, z wyjątkiem dwóch producentów wywożących. Ponadto średni ważony ogólnokrajowy margines dumpingu dla wszystkich badanych producentów wywożących reprezentujących całość wywozu do Wspólnoty grubego drutu ze stali nierdzewnej pochodzącego z Korei, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty jest minimalny, to jest poniżej 2 %. W tych okolicznościach, margines dumpingu dla Korei musi zostać uznany za nieistotny zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

2. **Indie**

a) *Wartość normalna*

(13) Kilku indyjskich producentów wywożących twierdziło, że średnie marże zysku stosowane do określenia wartości normalnej konstruowanej były nieuzasadnione, w szczególności ze względu na fakt, iż były one zasadniczo wyższe niż marża zysku w wysokości 5 %, która została wymieniona w wyszczególnieniu 79 rozporządzenia tymczasowego jako rozsądna stawka zysku dla wspólnotowego przemysłu przy określaniu ceny nieszkodliwej. Producenci wywożący twierdzili, że ogólna marża zysku dla okresu badanego, to jest ogólna liczba obejmująca zarówno produkt przedmiotowy jak i inne produkty, powinna zostać wykorzystana do określenia wartości normalnej konstruowanej. W przypadku spółek nie osiągających zysku, twierdzono, że do określenia wartości normalnej konstruowanej powinna być stosowana średnia marża ogólnego zysku indyjskich spółek osiągających zysk.

(14) Jako alternatywę do powyższego złożono wniosek, aby średni zysk był obliczany dla każdej zainteresowanej spółki w oparciu o całą sprzedaż krajową, to jest sprzedaż zarówno produktów przynoszących zysk, jak i nie przynoszących zysku, a nie tyko na podstawie krajowej sprzedaży produktów przynoszących zysk.

(15) Mając to na względzie należy zauważyć, że zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym"), kwota zysku powinna się opierać na danych odnoszących się do produkcji i sprzedaży, w zwykłym obrocie handlowym, produktu podobnego na rynku krajowym kraju wywozu. W tym kontekście sprzedaż produktu określonego rodzaju poniżej kosztów może być brana pod uwagę dla określenia marży zysku, jeżeli wielkość sprzedaży poniżej zysku tego rodzaju produktu nie jest wyższa niż 20 % całości sprzedaży typu produktu, o którym mowa. Powyższa zasada była przestrzegana przy określaniu marży zysku stosowanej do określania wartości normalnej konstruowanej.

(16) Z tego powodu, skargi dotyczące marży zysku stosowanej do określenia wartości normalnej konstruowanej zostały odrzucone.

(17) Jeden z indyjskich producentów wywożących twierdził, że przy określaniu wartości normalnej konstruowanej należy uwzględnić zmiany stanu towarów w toku produkcji. Skarga ta została przyjęta, ponieważ przedstawione ostatecznie dowody były wystarczające.

(18) Dwóch indyjskich producentów wywożących, którzy ponieśli straty podczas badanego okresu, podniosło, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, że straty te miały miejsce w trakcie fazy początkowej i że sytuacja ta powinna zostać uwzględniona. Jednakże z tego względu, że żadne z tych dwóch spółek nie spełniło kryteriów określonych w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, sprostowanie nie mogło być uznane.

(19) Ze względu na brak jakichkolwiek innych argumentów dotyczących określenia wartości normalnej, ustalenia określone w wyszczególnieniach 12 i 13 rozporządzenia tymczasowego zostają inaczej potwierdzone.

b) *Cena eksportowa*

(20) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych argumentów dotyczących określenia ceny eksportowej, niniejszym potwierdza się ustalenia określone w wyszczególnieniach 14–16 rozporządzenia tymczasowego.

c) *Porównanie*

(21) Jeden z indyjskich producentów wywożących złożył wniosek, aby koszty kredytu poniesione przez powiązanego z nim importera były określane na podstawie warunków płatności przyznanych przez tego ostatniego swojemu pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie zamiast na podstawie warunków płatności uzgodnionych między spółką dominującą a powiązanym importerem. Wniosek ten został przyjęty, a określenie kosztów kredytu odpowiednio zmienione.

(22) Ze względu na brak jakichkolwiek innych argumentów dotyczących sprostowań dokonanych w celu umożliwienia uczciwego porównania, niniejszym potwierdza się ustalenia tymczasowe określone w wyszczególnieniach 17–19 rozporządzenia tymczasowego.

d) *Margines dumpingu*

(23) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych argumentów dotyczących określenia marginesu dumpingu, niniejszym potwierdza się ustalenia określone w wyszczególnieniach 20–22 rozporządzenia tymczasowego. Na tej podstawie marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty, są następujące:

Bhansali Bright Bars Pvt., Ltd	1,2 %
Devidayal India Ltd	27,5 %
Hindustan Stainless Steel Wire Co., Pvt Ltd	76,2 %
Indore Wire Co. Ltd	35,8 %
Isibars Ltd/Isinox Steels Ltd	11,4 %
Kei Industries Ltd	76,2 %
Macro Bars & Wires Pvt., Ltd	21,9 %
Mukand Ltd	23,3 %
Raajratna Metal Industries Ltd	16,0 %
Triveni Shinton International Ltd	68,2 %
Venus Wire Industries Ltd	6,6 %

(E) **SZKODA**

1. **Przemysł wspólnotowy**

(24) Ze względu na brak nowych dowodów lub jakichkolwiek dalszych istotnych argumentów przedstawionych przez którąkolwiek z zainteresowanych stron, fakty i ustalenia określone w wyszczególnieniach 24 i 25 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone, to znaczy producenci wspólnotowi wnoszący skargę, reprezentujący więcej niż 65 % ogólnej wspólnotowej produkcji grubego drutu ze stali nierdzewnej, stanowią wspólnotowy przemysł, zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. **Zagadnienia konkurencji**

(25) W swoich komentarzach dotyczących ujawnienia, indyjscy producenci wywożący wielokrotnie powtarzali swoją skargę, że wszystkie dane przedstawione przez wspólnotowy przemysł w ramach obecnego postępowania będą sztucznie zawyżone na skutek jednolitego stosowania systemu „opłat stopowych" oraz, że w ten sposób nie będzie możliwe prowadzenie jakichkolwiek właściwych analiz szkody w ramach postępowania antydumpingowego. Z tego względu, że żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła nowych argumentów i że została podjęta ostateczna decyzja Komisji odrzucająca skargę w sprawie nr IV/E-1/36 930 dotyczącej prętów ze stali nierdzewnej ciągnionych i szlifowanych lub polerowanych, które należą do tej samej kategorii produktów co drut ze stali nierdzewnej, niniejszym potwierdza się ustalenia określone w wyszczególnieniach 27 rozporządzenia tymczasowego.

3. **Konsumpcja wspólnotowa**

(26) W następstwie ujawnienia niektóre z zainteresowanych stron stwierdziły, że metodologia zastosowana w celu określenia wspólnotowej konsumpcji, w szczególności w odniesieniu do sprzedaży niewspółpracujących producentów wspólnotowych oraz przywozu z państw trzecich, była niewłaściwa.

(27) W tym aspekcie należy zauważyć, że szczegółowe i sprawdzone dane są dostępne jedynie dla przemysłu wspólnotowego oraz współpracujących producentów wywożących w danych krajach. W związku z powyższym, zgodnie ze stałą praktyką instytucji wspólnotowych, odwołano się do informacji dostępnych dla Komisji, w szczególności do niezależnych źródeł statystycznych. Żadna z zainteresowanych stron dostarczyła informacje, które wskazywałyby, że podejście zastosowane przez instytucje wspólnotowe było nieuzasadnione i nieusprawiedliwione w okolicznościach tej sprawy.

(28) Wobec powyższego, ustalenia określone w wyszczególnieniach 28 i 29 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

4. **Wielkość przywozu i udział rynkowy przywozu dumpingowego**

(29) Z tego względu, że żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych nowych argumentów, niniejszym potwierdza się ustalenia wyszczególnione w wyszczególnieniach 30 i 31 rozporządzenia tymczasowego.

5. **Ceny przywozu dumpingowego**

(30) Niektóre z zainteresowanych stron zakwestionowały metodologię stosowaną przez Komisję w fazie tymczasowej dla obliczania marginesu zaniżenia ceny. Wnosiły one, że marginesy te zostały zawyżone, ponieważ żadna kwota ujemna, o którą ceny producentów wysyłających zaniżyły te przemysłu wspólnotowego, nie została wyrównana o jakąkolwiek kwotę dodatnią.

(31) Należy zauważyć, że w metodologii opisanej w wyszczególnieniach 33 i 34 rozporządzenia tymczasowego, dla obliczania marginesu zaniżenia ceny były porównywane średnie ważone cen sprzedaży netto przywozu dumpingowego, na bazie modelowej, ze średnimi ważonymi cen sprzedaży netto dla produktu wytwarzanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. W związku z powyższym, metodologia ta pozwoliła, na bazie modelowej, uwzględnić kwotę, o którą cena producentów wywożących w transakcji wywozowej przekroczyła średnią cenę ważoną w przemyśle wspólnotowym. Argument ten został w związku z powyższym odrzucony.

(32) Ze względu na brak jakichkolwiek innych komentarzy, niniejszym potwierdza się wnioski określone w wyszczególnieniach 32 i 35 rozporządzenia tymczasowego.

6. **Sytuacja w przemyśle wspólnotowym**

(33) Z tego względu, że nie zostały przedstawione żadne argumenty przez którąkolwiek z zainteresowanych stron w odniesieniu do ustaleń tymczasowych dotyczących wskaźników ekonomicznych odnoszących się do sytuacji w przemyśle wspólnotowym, ustalenia określone w wyszczególnieniach 36–43 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

(34) Niektóre z zainteresowanych stron podniosły, że wskaźniki ekonomiczne w przemyśle wspólnotowym nie pozwoliły na wysnucie wniosku, że przemysł ten poniósł istotną szkodę. Twierdzili oni, że sytuacja w przemyśle wspólnotowym była względnie stabilna w okresie będącym przedmiotem rozważań, a nawet wykazywała oznaki poprawy w odniesieniu do produkcji, wielkości sprzedaży i inwestycji. W stosunku do rentowności tendencje zniżkowe należy tłumaczyć decyzją przemysłu wspólnotowego, aby koncentrować się na produktach generujących wyższe koszty produkcji.

(35) Jak zostało to określone w wyszczególnieniach 44 i 45 rozporządzenia tymczasowego, przypomina się, że wniosek dotyczący istotnej szkody dla przemysłu wspólnotowego został oparty na fakcie, że przemysł ten, w obliczu przywozu dumpingowego, nie mógł podążać za wzrostowymi trendami rynkowymi, nigdy nie odzyskał swojej pozycji na rynku, a jedynie był zdolny do utrzymania swojej wielkości sprzedaży na stabilnym poziomie kosztem własnej rentowności, która w kontekście obniżonych cen sprzedaży, znacznie się pogorszyła. Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego zwiększyła się jedynie o 5 % między rokiem 1994 a badanym okresem, podczas gdy rynek wspólnotowy w tym samym czasie wzrósł o 20 %. Ponadto niewielki wzrost produkcji i inwestycji odzwierciedla fakt, że przemysł wspólnotowy próbował utrzymać swój udział w rynku na znacząco rosnącym rynku. W związku z powyższym, trend zniżkowy w odniesieniu do jego rentowności nie jest wyłącznie, jeżeli w ogóle, spowodowany faktem, że przemysł wspólnotowy zaczął również produkować niektóre modele, w stosunku do których istniała mniejsza konkurencja ze strony przywozu dumpingowego.

(36) Na podstawie powyższego zostało ustalone, że przemysł wspólnotowy ponosi istotne szkody, jak określono w wyszczególnieniach 44 i 45 rozporządzenia tymczasowego.

(F) ZWIĄZKI PRZYCZYNOWE

(37) W związku z przyjęciem rozporządzenia tymczasowego, niektóre z zainteresowanych stron powątpiewały, czy szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy została spowodowana przez przywóz dumpingowy. W szczególności stwierdzono, że szkoda została spowodowana przez inne czynniki, to jest przez producentów wspólnotowych, którzy nie są częścią przemysłu wspólnotowego zdefiniowanego powyżej. W tym względzie stwierdzono, że w świetle ograniczonej współpracy uzyskanej od producentów wspólnotowych, ocena wpływu sprzedaży przez niewspółpracujących producentów wspólnotowych nie była w pełni wiarygodna.

(38) Mając na uwadze przejrzystość i wrażliwość cen rynku drutu ze stali nierdzewnej we Wspólnocie, nie jest nieuzasadnione wnioskowanie, że inni producenci wspólnotowi wydają się podążać za trendem podobnym do tego stwierdzonego w przemyśle wspólnotowym, w szczególności w odniesieniu do cen. Ponadto, żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła jakichkolwiek informacji, które sugerowałyby, że producenci nie wnoszący skargi działali w bardziej sprzyjających okolicznościach. W związku z tym, argument powinien zostać odrzucony, a ustalenia określone w wyszczególnieniu 50 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone, to znaczy stwierdza się, że inni producenci wspólnotowi nie przyczynili się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

(39) W świetle powyższego, niniejszym potwierdza się ustalenia określone w rozporządzeniu tymczasowym w wyszczególnieniach 46–59, to znaczy, że przywóz dumpingowy po niższych cenach, pochodzący z Indii, spowodował istotną szkodę dla przemysłu wspólnotowego.

(G) INTERES WSPÓLNOTY

(40) W związku z przyjęciem rozporządzenia tymczasowego, użytkownicy przedłożyli swoje opinie dotyczące potencjalnego skutku ceł.

(41) W odniesieniu do przemysłu wspólnotowego oraz innych producentów wspólnotowych, wobec braku przedłożenia jakichkolwiek innych uwag dotyczących wpływu ceł na ich sytuację, niniejszym potwierdza się wniosek, iż nałożenie środków może umożliwić przemysłowi wspólnotowemu odzyskanie zadowalającej rentowności oraz podtrzymanie i dalszy rozwój jego działalności we Wspólnocie przy zapewnieniu zarówno zatrudnienia jak i inwestycji.

(42) Wobec braku jakiejkolwiek dalszej reakcji ze strony importerów niepowiązanych i ze strony dostawców, niniejszym potwierdza się ustalenia określone w wyszczególnieniach 66–70 rozporządzenia tymczasowego.

(43) W odniesieniu do użytkowników, niektóre spółki stwierdziły, że nałożenie środków wywarłoby bezpośredni wpływ na ich sytuację ekonomiczną, ponieważ prowadziłoby do wzrostu ceny ich surowców. Jednakże stwierdzili oni ponadto, że oprócz Indii istnieją inne źródła dostaw poza Wspólnotą. Ponadto, biorąc pod uwagę ogólnie niski poziom ceł, wpływ jakiegokolwiek wzrostu cen byłby ograniczony.

(44) Pozostali użytkownicy wskazywali na jakość i niezawodność produktów przemysłu wspólnotowego, rozważając, że nałożenie środków nie wywierałoby wpływu na ich sytuację.

(45) Niniejszym potwierdza się zatem ustalenia określone w wyszczególnieniach 60–77 rozporządzenia tymczasowego w tym znaczeniu, że nie istnieją żadne niezbite powody przemawiające przeciwko nałożeniu ceł antydumpingowych.

(H) OSTATECZNY TRYB POSTĘPOWANIA

1. Korea

(46) W świetle powyższych ustaleń, iż ogólnokrajowa średnia ważona marginesu dumpingu dla przywozu pochodzącego z Korei jest minimalna, postępowanie dotyczące przywozu drutu grubego ze stali nierdzewnej pochodzącego z Korei powinno zostać zakończone zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

2. Indie

(47) Opierając się na powyższych wnioskach w sprawie dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu wspólnotowego, zostało rozważone w jakiej formie i na jakim poziomie należałoby nałożyć ostateczne środki antydumpingowe w celu usunięcia skutków szkodliwego dumpingu.

(48) Odpowiednio, jak zostało wyjaśnione w wyszczególnieniach 79 rozporządzenia tymczasowego, niewywołujący szkody poziom cen został wyliczony na poziomie, który obejmuje koszty produkcji przemysłu wspólnotowego oraz rozsądny przychód ze sprzedaży.

(49) Porównanie poziomów cen niepowodujących szkody na tym samym poziomie handlu z ceną eksportową producentów doprowadziło do określenia marginesu szkody, który wynosił od około 20 % do więcej niż 50 %, wyrażonego procentowo poziomu ceny importowej franco granica Wspólnoty. Dla trzech indyjskich producentów wywożących margines ten był niższy od marginesów dumpingu.

(50) Ustalenie określone w wyszczególnieniu 83 rozporządzenia tymczasowego jest niniejszym potwierdzone, to znaczy wszystkie poddane badaniu systemy zostały uznane za stanowiące subsydia wywozowe w rozumieniu art. 3 ust. 4 powyższego rozporządzenia (WE) nr 2026/97. Jako takie subsydia te mogą wpływać na ceny eksportowe indyjskich producentów wywożących, prowadząc w ten sposób do zwiększenia marginesów dumpingu. W związku z powyższym oraz, jak stwierdzono w wyszczególnieniach 80–82 rozporządzenia tymczasowego, cła antydumpingowe powinny być dostosowane tak, aby odzwierciedlały rzeczywiste marginesy dumpingu pozostające po nałożeniu ceł wyrównawczych kompensujących wpływ subsydiów wywozowych.

(51) Na podstawie powyższego, ostateczne stawki celne, wyrażone jako odsetek ceny CIF granica Wspólnoty, niezapłacone cła, uwzględniając wyniki równoległego postępowania antysubsydiowego, wynoszą:

Spółka	Cło antydumpingowe (%)
Bhansali	0
Devidayal	2,4
Indore Wire	16,5
Isibars/Isinox	0
Kei Industries	32,6
Macro Bars	0
Mukand	10,1
Raajratna	0
Triveni	55,6
Venus Wire	0

(52) W odniesieniu do innych producentów wywożących, ze względu na stwierdzony wysoki poziom współpracy, powinno być stosowane najwyższe cło antydumpingowe dla danej spółki. Ustalono je na 55,6 %. Cło to nie zostało dostosowane w rozumieniu art. 24 ust. 1 powyższego rozporządzenia (WE) nr 2026/97, ponieważ nie stwierdzono, aby spółka, na której podstawie zostało ono określone, to znaczy Triveni, otrzymała jakiekolwiek wyrównawcze subsydia wywozowe.

(53) Indywidualne stawki celne wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu zostały określone w oparciu o ustalenia obecnego postępowania antydumpingowego. W związku z powyższym odzwierciedlają one sytuację ustaloną w trakcie badania. Te stawki celne znajdują więc zastosowanie wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z danego kraju i produkowanych przez wymienione konkretne osoby prawne. Produkty wytwarzane przez jakiekolwiek inne spółki wyraźnie nie wyszczególnione w części obowiązującej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają pozostałym stawkom celnym.

(54) Wszelkie wnioski w sprawie stosowania tych indywidualnych stawek celnych (na przykład na skutek zmiany nazwy podmiotu) powinny być niezwłocznie kierowane do Komisji łącznie z wszelkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi jakichkolwiek zmian w prowadzonej przez spółkę działalności związanej z produkcją, sprzedażą wewnętrzną i eksportową, które wiążą się z tą zmianą nazwy.

(J) POBIERANIE CEŁ TYMCZASOWYCH

(55) Ze względu na wielkość marginesów dumpingu określonych ostatecznie dla producentów wywożących mających siedzibę w Indiach oraz w świetle istotności szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, uznano za konieczny ostateczny pobór kwot zabezpieczonych przez rozporządzenie tymczasowe do wysokości kwot nałożonych ceł ostatecznych, chyba że stawki ceł tymczasowych są niższe, w którym to przypadku powinny przeważać te ostatnie.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej, zawierającego wagowo 2,5 % lub więcej niklu, z wyjątkiem drutu zawierającego wagowo 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % niklu oraz 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % chromu, oznaczonego kodem CN ex 7223 00 19 (kod TARIC 7223 00 19*90) i pochodzącego z Indii.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do siatki, cena franco granica Wspólnoty, przed zapłaceniem cła, jest następująca:

Producent	Stawka celna (%)	Dodatkowy kod TARIC
—Bhansali Bright Bars Pvt Ltd, C-8/3, TTC Industrial Area, Village — Pawne Opposite P.I.L., Thane — Belapur Road, Navi Mumbai 400 705, Indie	0	A009
—Devidayal Industries Ltd, Gupta Miles Estate, Reay Road, Mumbai 400 010, India	2,4	A010
—Indore Wire Company Ltd. Near Fort, Indore 452 006 (M.P.), India	16,5	A004
—Isinox Steels Ltd, Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, India	0	A002
—Isibars Ltd, Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, India	0	A011
—Mukand Ltd. L.B.S. Marg, Kurla, Mumbai 400 070, India	10,1	A003
—Raajratna Metal Industries Ltd, 909, Sakar - III, Nr Income tax, Ahmedabad 380 014, Gujarat, India	0	A005
—Venus Wire Industries Ltd, Block No 19, Raghuvanshi Mill Compound Senapati Bapat Marg, Lower Parel, Mumbai 400 013, India	0	A006
—Macro Bars and Wires Pvt. Ltd, 702 Bombay Market Building, Taredo Road, Mumbai 400 032, India	0	A 008
—Kei Industries Ltd, D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, New Delhi, India	32,6	A020
—Triveni Shinton International Ltd, Kanti Mansion, 6 Murai Mohalla, Indore 452 001, (M.P.), India	55,6	A012
— Wszystkie pozostałe spółki indyjskie	55,6	A999

3. Jeśli nie określono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy celne.

4. Indywidualne stawki celne (przeciwnie do ceł ogólnokrajowych stosowanych w odniesieniu do „pozostałych”) określone w niniejszym rozporządzeniu stosuje się wyłącznie do przywozu produktów wytwarzanych przez wymienione konkretne osoby prawne i pochodzące z danego kraju. Produkty wytwarzane przez jakąkolwiek spółkę wyraźnie nie wymienione z nazwy w obowiązującej części rozporządzenia nie mogą korzystać z tych stawek.

Wszelkie wnioski w sprawie stosowania tych indywidualnych stawek celnych (na przykład na skutek zmiany nazwy podmiotu) powinny być niezwłocznie kierowane do Komisji [1] łącznie z wszelkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi jakichkolwiek zmian w prowadzonej przez spółkę działalności związanej z produkcją, sprzedażą wewnętrzną i eksportową, które wiążą się z tą zmianą nazwy. Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, zmieni odpowiednio rozporządzenie uaktualniając listę spółek korzystających z indywidualnych stawek celnych.

Artykuł 2

1. Kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cła antydumpingowe dla przywozu drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzącego z Indii, w ramach rozporządzenia (WE) nr 617/1999 [2] zostają ostatecznie pobrane w wysokości nałożonych ceł ostatecznych. Kwoty zabezpieczone w wysokości przekraczającej stawki ostatecznych ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

2. Przepisy określone w art. 1 ust. 4 stosuje się również do ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych przez tymczasowe cła antydumpingowe.

Artykuł 3

Postępowanie dotyczące przywozu drutu ze stali nierdzewnej o średnicy 1 mm lub większej pochodzącego z Korei zostaje zakończone.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lipca 1999 r.

W imieniu Rady

S. NIINISTÖ

Przewodniczący

---

(1) Komisja Europejska,
Dyrekcja Generalna 1- Stosunki zewnętrzne,
Dyrekcja C,
DEM 24 – 8/38,
Rue de la Loi/Wetstraat, 200,
B-1049 Bruksela.

(2) Dz.U. L 79 z 24.3.1999, str. 13.